

۲۰۱۹/۱۰/۱۸

دوکتور محمد اکبر یوسفی

این ارباب، کاروان امنیت جهان را به کجا می برد؟

«عقب نشینی ایالات متحده از سوریه: اسرائیل در قابلیت اعتماد به "ترمپ"، تردید دارد.»

© dpa Die speziellen Beziehungen zwischen Jerusalem und Washington hatten bisher aus Sicht der Golfstaaten für eine zumindest behutsame Annäherung an Israel gesprochen.

«دی پی ای» مناسبات خاص بین "یورشلم" و واشنگتن تا اکنون از دید کشورهای خلیج، اقل با یکدیگر با احتیاط تقرب بسوی اسرائیل صحبت شده است.»

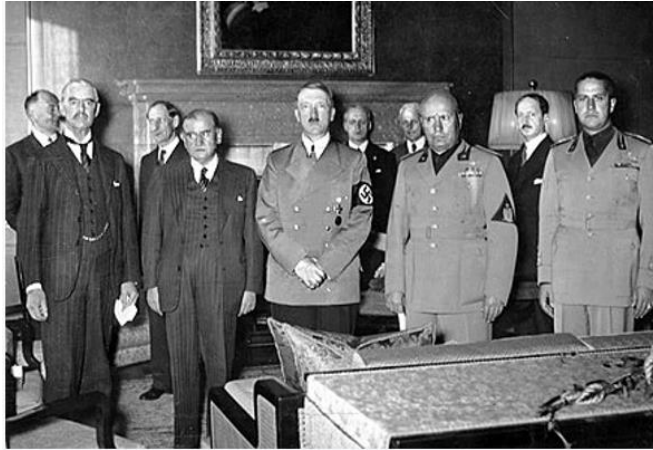

© AFP/Shawn Tandon Nach fünfstündigen Verhandlungen einigten sich US-Vizepräsident Mike Pence und der türkische Präsident Erdogan am Donnerstag in Ankara überraschend auf eine 120-stündige Feuerpause in Nordsyrien.

«... بعد از پنج ساعت مذاکره "مایک پینس" معاون رئیس جمهور ایالات متحده، با رئیس جمهور ترکیه "ایردوغان"، روز پنجشنبه در انقره، غافلگیرانه ۱۲۰ - ساعت، بر وقفه آتش پس، در شمال سوریه، موافقت نمودند.»

«نبرد در شمال سوریه: دیپلماتی با چوب شکننده: آتش بس وقفه یی برای ترکیه و ایالات متحده چه مفهوم دارد؟»
رسانه ها استدلال دارند، که چون "ترمپ" متحدان خود را در سوریه، در صحنه جنگ رها کرده است، "یورشلم" هم از خود می پرسد که آیا در آینده به اسرائیل هم، خیانت خواهد شد. حلقات معین از **"وطنپرستان امریکائی"** با

منشاء افغانی، که برای "صدور دیموکراسی" در زمان اقامت آنها، در ایالات متحده آمریکا، با میتود های معمول کاریابی، در ایالات متحده، توانسته اند، در وظایف دولتی افغانستان راه یابند، و با استفاده از تکنالوژی اطلاعاتی ای

(«رؤسای سه دولت فاتح اروپایی، بر تانیای کبیر، فرانسه و ایتالیه، بر "رایش" آلمان در کنفرانس "مونتسن" در باره جدائی "زودیتلند" از چکوسلواکیا، تصمیم گرفتند.»)

که در اختیار دارند، درین مدت "هژده سال"، تلاش ورزیده اند، تا یک حاکمیتی را برقرار نمایند، که پس از یک مدت، بدون حضور مستقیم "امریکائی های" دارای یک "تابعیت"، منافع آنکشور را حفظ کنند.

این وضعیت را پس از جنگ اول جهانی بوجود آورده اند، که الی درگیری جنگ دوم جهانی، دوام کرده است. سیاستمداران برجسته در آلمان در رابطه با توافق کنفرانس ۱۹۳۸ م گفته اند، امروز «شرم و ننگ» و فردا جنگ؟ اروپائی ها بیاد دارند، که «قدرت دفاعی آلمان» ۸۱ سال قبل از امروز، به خاک «چکوسلواکیا» یورش برد. این نتیجه همان امضای توافق شب قبل بوده است. در همین منبع می خوانیم: «هرگاه امروز در اتحادیه اروپا، دلایل جنگ دوم جهانی را بیاد آورند، پس بر تذکار قطعنامه های مورد مناقشه پارلمان اروپا، رجحان خط بطلان کشیدن بنظر می رسد - طور دیگر از «پکت هیتلر - ستالین»

رهبر مستخدمین "دو پاسپورتی"، در افغانستان که مصروف "جعل شماری آرای مردم" است، به "خاتم سفیر" آن، در واشنگتن که اقلانگلیسی روان صحبت می کند، هدایت می دهد، تا صدای آنها را بلند کند، و بگوید که "ما در ۱۸ سال متحد و پارتتر" شما بوده ایم، نشود که ما را دست بسته، به دشمن بسپارید. اینها همه، "افغانستان" را توسط، قوای نظامی "وطن دومی" آنها، "اشغال" نه، بلکه مانند "بن لادن"، نظامیان آنها را "مهمان" و خود آنان را فرشته های «دولت سازی» و «بیشوایان عدالت» و متخصصان ماشین های «بایومیتریک» می نامند. تعریف کرده اند. این "اریاب جهان" مدعی می شود که پرابلم "سوریه"، "پرابلم" امریکا نیست، "زیرا همسرحد" نیست. هیچ کس ادعا نکرده است، که همسرحد هستید. اگر "داعش" بر اوضاع "مسلط باشد" و یا "اسد"، باز هم همسرحد، نمی شوید. افغانستان هم با شما همسرحد نیست.

حریفان کاندید ریاست جمهوری دور آینده در کشورش، او را "فاسد ترین رئیس جمهور" در تاریخ امریکا نامیده اند، ما چه بگوئیم؟ اظهارات سطحی و ناسنجیده او در رابطه با تاریخ و مردم کشور ما، در سطح نازل، مشابه با بی سوادانی است، که در فیسبوک و تویتز و غیره میدیا ها، در تلاش کسب شهرت اند.

پایان

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

این ارباب، کاروان امنیت جهان را به کجا می برد؟

Yusufi_akbar_٦٤_ean_arbab_Karawan_Amniyat.pdf